

РЕШЕНИЕ

№ 6046

гр. София, 28.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 07.12.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9413** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Областна Дирекция на МВР – [населено място] срещу Решение № 493/07.10.2011 г. на Главния Директор на Столично управление „Социално осигуряване“ /СУ „СО“/, с което е отхвърлена жалбата на ОД на МВР, [населено място] срещу разпореждане № 2974/13.09.2011 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при СУ „СО“.

С процесното разпореждане е наредено внасяне от ОД на МВР, [населено място] на сумата по акт за начет вх. № 11744/24.08.2011 г. в размер на 907,07 лева главница и 794,51 лева лихва.

В жалбата се твърди, че посочените административни актове са незаконосъобразни, защото административният орган неправилно е приложил разпоредбата на чл. 110, ал. 1 от КСО, определяйки ОД на МВР, [населено място] като задължено лице по акта за начет. Според оспорвания актът е следвало да бъде съставен против М. М., който недобросъвестно е получил два пъти обезщетение поради временна неработоспособност. Инвокирани са доводи, че ОД на МВР, [населено място] правилно е изтеглила процесната сума от с платежно нареждане за незабавно инкасо и я е превела по банковата сметка на осигуреното лице в съответствие с разпоредбата на § 22б от ПЗР на КСО.

В проведеното по делото открито заседание оспорваният се представлява от юрисконсулт Р., който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата – Ръководителят на Столично управление „Социално осигуряване” не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Ц. оспорва жалбата, като представя подробни съображения си в писмен вид.

Заинтересованата страна М. Д. М., в представеното писмено становище, счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните доказателства, намира за установено, от фактическа страна следното:

Между страните не се спори, че със заповед № К 3062/07.07.1983 г. на Министъра на Вътрешните Работи М. Д. М. е назначен в ОД на МВР, [населено място] на длъжност „Главен инспектор”. За времето от 25.11.2006 г. - 31.01.2007 г. той е ползвал отпуск за временна неработоспособност, поради общо заболяване. По представените болнични листове на осигуреното лице е начислено и изплатено парично обезщетение, както следва: за м. 11.2006 г. - 183,52 лева за 4 работни дни, от които 1 ден за сметка на работодателя и 3 дни от ДОО, за м. 12.2006 г. - 871,72 лева за 19 работни дни и за м. 01.2007 г. - 917,60 лева за 20 работни дни. На 29.01.2007 г. осигурителят с искане за незабавно инкасо и в съответствие с разпоредбата на § 226 от ПЗР на КСО е изтеглил сумата по болничен лист № 2753307 за времето от 01.01.2007 г. - 31.01.2007 г., в размер на 917,60 лева и я е изплатил на М. М.. На 12.02.2007 г. болничният лист е представен в СУ „СО” с попълнени данни в т. 3 за изплащане по реда на чл. 23 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, наричана по-надолу за краткост Наредбата. С ведомост от 09.10.2007 г. на М. М. повторно е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване.

Със Заповед № П-2555/23.06.2011 г. на Главния директор на СУ „СО” е извършена проверка по разходите на държавното общество осигуряване на ОД на МВР, [населено място]. На основание чл. 110, ал.1 от КСО е съставен ревизионен акт за начет за сумата от 1701,58 лева – главница и лихви, представляваща неправилно изплатеното парично на М. М. обезщетение за временна неработоспособност.

Събраните доказателства са дали основание на компетентния административен орган да упражни дадените му от закона правомощия. С разпореждане № 2974/13.09.2011 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО е разпоредено внасяне на сумата по акт за начет вх. № 11744/24.08.2011 г. в размер на 907,07 лева главница и 794,51 лева лихва.

При оспорването по административен ред, Ръководителят на Столично управление „Социално осигуряване”, не е възприел инвокираните от ОД на МВР, [населено място] доводи, поради което е потвърдил процесното разпореждане.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение не е съобщавано на ОД на МВР, [населено място]. Жалбата е подадена чрез административния орган на 19.10.2011 г. /вх. № 04-293-3/. Съдът е сезиран от надлежна страна – адресат на решението и срещу акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

По силата на § 226 от ПЗР на КСО, паричните обезщетения за лицата, заварени в отпуск за временна неработоспособност, трудоустрояване, за бременност и раждане и за отглеждане на малко дете към 1 януари 2007 г., за които е започнало плащане на обезщетение, както и неизплатените парични обезщетения и помощи, отнасящи се за периоди до тази дата, се изплащат по досегашния ред. В документите за теглене на осигурителните плащания задължително се вписва единният идентификационен код на осигурителя или самоосигуряващото се лице.

Съгласно § 8 от ПЗР на КСО, във връзка с чл. 40, ал. 3 от КСО, до 31 декември 2006 г. паричните обезщетения за временна неработоспособност, бременност, раждане и отглеждане на дете и помощите по държавното обществено осигуряване се изплащат чрез осигурителите в сроковете за изплащане на възнагражденията на осигурените лица.

След 01.01.2007 г. паричните обезщетения се изчисляват и изплащат от ТП на НОИ на осигурените лица по декларирана от тях банкова сметка. Страните не спорят, че осигурителят ОД на МВР, [населено място] е изтеглил и изплатил на М. М. паричното обезщетение за временна неработоспособност по представения болничен лист № 2753307/04.01.2007 г. за времето от 01.01.2007 г. - 31.01.2007 г., в размер на 917,60 лева. Същият болничен лист е вписан в дневника за приети документи по чл. 3-5, 8 и 14 от Наредбата под № 6 от 09.01.2007 г. Осигурителят не е съобразил, че паричното обезщетение по него вече е било платено. Болничният лист е представен в СУ „СО” /вх. № 21-999-11-00000088/12.02.2007 г./ за изплащане от ТП на НОИ, по предвидения в Наредбата нов ред. С ведомост от 09.10.2007 г. на М. М. е изплатено по парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване в размер на 907,07 лева.

Описаните обстоятелства дават възможност да се направи извода, че ОД на МВР, [населено място] е допуснало грешка, изплащайки веднъж обезщетение за временна неработоспособност, съгласно разпоредбата на § 226 от ПЗР на КСО и представяйки същият болничен лист за плащане чрез СУ „СО”. По силата на чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО, контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание. Безспорно в случая е възникнала щета за държавното обществено осигуряване, поради проявената небрежност от страна на осигурителя ОД на МВР, [населено място], поради което компетентния административен орган правилно е издал процесния акт за начет и разпореждане за внасяне на сумите по акта, заедно с предвидените в закона лихви.

Неоснователно в случая е възражението, че актът за начет е следвало да бъде съставен срещу М. М.. Последният е изпълнил задълженията си по чл. 9, ал. 2 от Наредба за медицинската експертиза на работоспособността /отм./, като е представил болничния лист при осигурителя за оправдаване на отсъствието му от работа. От там насетне осигурителят е бил длъжен да следи служебно за спазване на законовите изисквания, касаещи правилното администриране на документите и извършване на осигурителни плащания. Единствената причина, поради която е допуснато повторно изплащане на обезщетението на М. М. е, че длъжностните лица при ОД на МВР, [населено място] не съобразили факта на настъпването на промени в нормативната уредба, касаеща изчисляването и плащането на осигурителните плащания и така са създали условия за ощетяване на бюджета на Националния осигурителен институт.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорените актове на органите на НОИ, са издадени от компетентни органи, без наличието на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с целта на закона и материалноправните разпоредби, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

По отношение на направените разноси и с оглед на изхода на спора, съдът намира, че ответникът има право на такива. Същият не ги е поискал до края на последното заседание по делото, поради което не следва да му бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Областна Дирекция на МВР – [населено място] срещу Решение № 493/07.10.2011 г. на Главния Директор на Столично управление „Социално осигуряване” СУ „СО”, с което е отхвърлена жалбата срещу разпореждане № 2974/13.09.2011 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е разпоредено внасяне на сумата по акт за начет вх. № 11744/24.08.2011 г. в размер на 907,07 лева главница и 794,51 лева лихва.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Р. Б..